

ROMANIA
TRIBUNALUL PRAHOVA
SECTIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV II
DOSAR NR. 182/CA/2006

SENTINTA NR.213

Sedința publică din data de 12.06.2006

Președinte: STANESCU IONEL

Grefier : RADU VIOLETA AURORA

*Mentionăm că S.C. nr. 213/R. 06.2006 a rămas
inrevocabila prin respingerea recursului reclamat
prin D.C. nr. 2294/03.10.2006
a C. Apel PE. în dosarul nr. 5978/2006,
Deoarece vea în a ființat subiectul în cauză
regulată de C.A. PE. prin D.C.
nr. 2660/23.12.2006 în dosarul
nr. 6950/2006.

09.01.2007

SOJANU

Pe rol fiind pronunțarea asupra acțiunii având ca obiect plângerea fiscală formulată de reclamantul _____, domiciliat în Ploiești, str. _____, nr. _____, bl. _____, sc. _____, ap. _____, jud. Prahova împotriva pârâtei D.G.F.P. PRAHOVA, cu sediul în Ploiești, str. Aurel Vlaicu, nr. 22, jud. Prahova, și D.R.V. București, cu sediul în București, str. Mircea Eliade nr. 18, sector 1.

Dezbaterea au avut loc în ședința publică din data de 6.06.2006, susținerile părților fiind consemnate în încheierea de la acea dată, ce face parte integrantă din prezenta, când tribunalul pentru a da posibilitate părților să depună concluzii scrise, a amânat pronunțarea la data de 12.06.2006, când a pronunțat următoarea hotărâre:

TRIBUNALUL:

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe sub nr. _____, reclamanta _____, în contradictoriu cu D.G.F.P. Prahova – D.N.V. – Direcția Regională Vamală București, a solicitat instanței să dispună anularea deciziei nr. 84/7.11.2005 emisă de prima pârâtă și exonerarea de plata sumei de _____ lei RON.

În motivarea cererii, reclamanta a arătat că, la data de 8.12.2003, a cumpărat din Germania un autoturism marca Suzuki Wagon, cu certificat EUR 1 nr. _____ și declarație vamală nr. _____ și declarație vamală nr. _____, ocazie cu care a achitat suma de _____ lei RON, reprezentând taxa vamală + TVA, însă ulterior (la data de 27.09.2005) a primit de la A.N.V., înștiințarea de plată nr. _____, prin care i s-a solicitat plata unei diferențe de _____ lei RON – taxă vamală + TVA.

Împotriva acestei înștiințări, reclamantul a formulat contestație, care a fost respinsă prin decizia nr. 84/7.11.2005, în cadrul căreia s-a reținut că, în urma unui control „a posteriori”, s-a constatat faptul că autoturismul nu este de origine preferențială, conform Acordului România – U.E.

Reclamantul a mai arătat că, întrucât la momentul achiziționării autovehiculului nu au fost constatate neconcordanțe între datele înscrise în dovada de origine și documentele anexate declarației vamale și nu au existat neconcordanțe sau îndoieli asupra realității datelor din dovada de origine, rezultă că recalcularea ulterioară a taxelor vamale pentru acest autovehicul este nelegală.

Prin întâmpinare, D.G.F.P. Prahova a solicitat respingerea acțiunii, ca neîntemeiată, arătând, în esență, că în urma controlului „a posteriori” al certificatului EUR I prezentat de reclamant, s-a constatat că autovehiculul importat nu este de origine preferențială, astfel că, potrivit art.32 pct.6 din Protocolul referitor la definirea noțiunii de produse originare, organele vamale au refuzat acordarea tarifului vamal preferențial.

Pârâta a mai arătat că, prin aplicarea cotei de 30 % - taxe vamale și 19 % - TVA asupra valorii în vamă a autovehiculului importat, a rezultat o diferență de plată în sumă de lei.

S-a mai arătat că anularea regimului tarifar preferențial a fost o măsură corectă luată de Biroul Vamal Ploiești, întrucât Administrația Vamală din Germania a comunicat că autovehiculul acoperit de certificatul EUR I nr. nu beneficiază de regim tarifar preferențial, iar reclamantul poartă răspunderea pentru exactitatea datelor înscrise în declarația vamală și autenticitatea documentelor anexate acesteia.

În cauză, reclamantul a solicitat administrarea probei cu înscrisuri și cu interogatoriul luat părților, iar pârâta D.G.F.P. Prahova proba cu înscrisuri, probe care au fost încuviințate de instanță și, ulterior, administrate.

Astfel, au fost depuse la dosar următoarele înscrisuri: decizia nr.84/7.11.2005, declarația vamală și certificatul EUR I completate de reclamant, adresa nr. a A.N.V., contestația reclamantului înregistrată la Biroul Vamal Ploiești sub nr., înștiințarea de plată nr., actul constatator nr., adresa Direcției Regionale Vamale București nr. /9.09.2005, adresa D.N.V. nr. /29.08.2005 și chitanța nr. /12.12.2003.

Au fost depuse la dosar răspunsurile la interogatoriile luate părților.

Din oficiu, instanța a pus în vedere Direcției Vamale București să comunice modul de calcul al taxelor vamale, privind autovehiculul importat de reclamant și să depună o copie tradusă în limba română a adresei autorităților vamale germane – înregistrată la D.N.V. sub nr., iar pârâta a depus la dosar adresa D.N.V. înregistrată la Biroul Vamal Ploiești sub nr., precum și traducerea din limba germană a adreselor autorităților germane.

Apreciind asupra materialului probator administrat în cauză, tribunalul reține următoarele:

La data de 18 decembrie 2003, reclamantul a prezentat la Biroul Vamal Ploiești, spre vămuire, un autoturism marca Suzuki, importat din Germania,

depunând declarația vamală nr. _____ și certificatul de origine EUR I nr. _____, operațiunea de import fiind finalizată prin chitanța vamală nr. _____ emisă de Biroul Vamal Ploiești.

Ulterior, organele vamale au efectuat controlul „a posteriori” asupra certificatului de circulație a mărfurilor EUR I prezentat de către reclamant, ocazie cu care autoritățile vamale germane (Oficiul Vamal principal Osnabruck) au comunicat faptul că autovehiculul acoperit de certificatul EUR I este originar, în sensul acordului încheiat între CE și România (Protocol nr.4) – aspect ce rezultă din traducerea în limba română a adreselor autorităților vamale germane.

Față de această împrejurare, Biroul Vamal Ploiești a întocmit actul constatator nr. _____, prin care a stabilit obligația reclamantului de a plăti suma de _____ lei ROPN, reprezentând diferență de taxă vamală și T.V.A, sumă rezultată prin aplicarea cotei de 30 % - taxa vamală și a celei de 19 % - T.V.A. asupra valorii în vamă a autovehiculului importat (respectiv ca urmare a anulării tarifului vamal preferențial și a aplicării tarifului vamal general).

Actul constatator, împreună cu înștiințarea de plată nr. _____ au fost comunicate reclamantului, care a înaintat o contestație împotriva acestora (înregistrată la Biroul Vamal Ploiești sub nr. _____), contestație care a fost înaintată spre soluționare D.G.F.P. Prahova, unde a fost respinsă, ca neîntemeiată, prin decizia nr.84/7.11.2005.

Tribunalul reține, în primul rând, că verificarea ulterioară a dovezii de origine prezentată de reclamant este legală, în deplină concordanță cu dispozițiile art.61 din Legea 141/1997, art.106 din HG 1114/2001 și art.32 din Protocolul privind definirea conceptului de „produse originare”, ratificat prin OUG 192/2001.

De asemenea, din înscrisurile depuse la dosar, rezultă că autovehiculul importat de reclamant nu era un „produs originar - conform art.2 și următ. Din Protocolul precizat anterior -, aspect comunicat epressis verbis de către autoritățile vamale germane, respectiv de Oficiul vamal principal Osnabruck.

Raportat la adresa autorităților germane, care constituie (din punct de vedere probator) un act autentic, făcând dovada asupra celor constatate în cuprinsul său până la proba contrară, tribunalul reține că reclamantul nu a făcut această probă contrară, întrucât nu a administrat probe din care să rezulte că autovehiculul importat constituie, conform protocolului menționat, un produs originar.

Tribunalul, apreciază că declarația vamală este în esență, o declarație pe proprie răspundere a titularului operațiunii de import, care, conform art.40 din HG 1114/2001, răspunde pentru exactitatea datelor înscrise în aceasta. În mod similar, conform art.17 din Protocolul amintit, certificatul de circulație a mărfurilor EUR I se eliberează la cererea și sub răspunderea exportatorului, care răspunde de exactitatea datelor completate în certificat, având obligația să

prezinte, la cererea autorității vamale a țării exportatoare, toate documentele necesare care dovedesc caracterul originar al bunului în cauză.

Ca urmare, nici declarația vamală și nici certificatul EUR I, prin ele însele, nu pot face dovada caracterului originar al produsului importat, în absența documentelor doveditoare a originii de proveniență. Or, în cauză, reclamantul nu a făcut nici o dovadă din care să rezulte că autoturismul importat este originar din C.E., astfel că nu a făcut proba contrară rezultatului verificărilor efectuate de autoritățile vamale germane, față de susținerile sale (privind caracterul originar al autovehiculului) devenind incidente dispozițiile art.1169 Cod civil.

Tribunalul nu poate reține apărarea reclamantului, privind în esență faptul că la momentul derulării operațiunii vamale (decembrie 2003) nu au fost constatate neconcordanțe între datele înscrise în certificatul EUR I și celelalte documente anexate declarației vamale, că nu au fost constatate neconcordanțe formale și nu au existat îndoieli asupra realității datelor din dovada de origine, pentru a se putea efectua o nouă verificare a certificatului de origine a mărfurilor.

Aceasta, întrucât reclamantul răspunde pentru exactitatea tuturor datelor menționate în declarația vamală și în documentele anexate, inclusiv în ce privește valabilitatea certificatului EUR I, valabilitatea care poate fi verificată ulterior emiterii acestuia, conform art.32 din protocol. Or, față de relațiile comunicate de autoritățile vamale germane (privind faptul că autovehiculul importat de reclamant nu este un produs originar), suspiciunile autorităților vamale române, indiferent de natura acestora, au fost întemeiate.

Tribunalul mai reține și faptul că obligațiile fiscale suplimentare (taxa vamală + TVA) stabilite în sarcina reclamantului, în sumă totală de RON, au fost legal stabilite, aspect ce rezultă și din relațiile furnizate prin adresa Direcției Regionale Vamale București nr.

De altfel, reclamantul nu a contestat modul de calcul al sumelor precizate, ci doar anularea tarifului vamal preferențial și înlocuirea acestuia cu tariful vamal „general” (taxe vamale de 30 % și TVA de 19 %).

Față de toate considerentele precizate, în temeiul dispozițiilor legale deja menționate și ale art.18 din Legea 554/2004, tribunalul urmează să respingă acțiunea, ca neîntemeiată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
IN NUMELE LEGII
HOTARASTE:**

Respinge ca neîntemeiată acțiunea formulată de de reclamantul
, domiciliat în Ploiești, str. nr. bl. sc. ap.
jud.Prahova împotriva pârâtei D.G.F.P. PRAHOVA, cu sediul în Ploiești,
str.Aurel Vlaicu, nr.22, jud.Prahova, și D.R.V. București, cu sediul în București,
str.Mircea Băde nr.18, sector 1.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare.
Pronunțată în ședință publică astăzi, 12.06.2006.

Președinte,

Stănescu Ionel

Grefier,

Radu Violeta- Aurora

Red.SI
Dact.BV
4 ex.
10.07.2006

